

Bayer Zsolt: Impraktikus dolgaink

2017 február 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ha a NEM szektája bármikor is háborút nyert volna, még a fákon makognánk.

Nincs új a nap alatt, van, ami nem változik sohasem. Ilyen örök, soha el nem múló létező? a NEM szektája.

?k sok-sok csatát meg tudnak nyerni, de hál' istennek háborút soha nem nyernek, mert akkor még mindig a t?z körül ugrálnánk, hajunkban egy lábszárcsonttal. Vagy inkább még ott sem, hiszen:

„Csak akkor születtek nagy dolgok, / Ha bátrak voltak, akik mertek / S ha százszor tudtak bátrak lenni / Százszor bátrak és viharvertek. // Az első emberi bátorság / Áldassék: a T?z csiholója, / Aki az ismeretlen lángra / Úgy nézett, mint jogos adóra. // Mint egy Isten, hóban vacogva / Fogadta szent munkája bérét: / Még ma is minden bátor ember / Csörgedeztetni az ? vérét. // Ez a világ nem testálódott / Tegnaphoz húzó, rongy pulyáknak: / Legkülömb ember, aki bátor / S csak egy külömb van, aki: bátrabb. // S aki mást akar, mint mi most van, / Kényes b?rét gyáván nem óvja: / Mint ?s-?sére ütött Isten / A fölséges T?z csiholója.”

Vagyis, ha a NEM szektája bármikor is háborút nyert volna, még a fákon makognánk. De mindig próbálkoznak, mindig velünk vannak.

Ott voltak akkor is, amikor úgy döntött a nemzet, legyen méltó helye az „ország házának”. Vagy nem is a nemzet döntött úgy, hanem csak a diéta? Persze, így pontos, íme: „1880. évi LVIII. törvénycikk az állandó országház építéséről”

1. § Az országgyűlés mindkét házát befogadó állandó országháznak a f?város ötödik kerületében lev? Töm?-téren építése ezennel elrendeltetik. 2. § A ministerium utasíttatik, hogy az építendő országháznak pályázat útján elkészítendő tervét az arra vonatkozó költségvetéssel együtt, jóváhagyás végett mielőbb terjessze az országgyűlés elé. 3. § A ministerium felhatalmaztatik, hogy az építési tervek elkészítéséről felmerülő költségek fedezése végett, póthitelt vehessen igénybe. 4. § Ezen törvény végrehajtásával a miniszterelnök bizatik meg.”

Így kezdődött. És hogyan folytatódott? Nagy lelkesedéssel egyfelől, a NEM szektájának fellépésével másfelől. Már a gy?ztes tervpályázatot hangos és zajos kritika fogadta, melyek első sorban a neogótikus stílust támadták. A prímet a Pester Lloyd (ugyan mi más?) és számos más sajtótermék vitte, a neogótikus stílust „nemzetidegennek” (jó, mi?), „katolikus miszticizmusnak” (mondom, hogy mindig minden ugyanolyan!), nem elég modernnek és avítottak bélyegezte.

Steindl Imre így felelt a vádakra:

„Az egész épületet góthikus stílusban terveztem. A középkornak e remek stílusa... lelkesedést kelt? tökéletes szépségeivel, magasba törekv? határozott formáival az anyagi világnak a szellemi világgal való összeköttetését legszebben jeleníti... Én az új országháznál új stílust nem akartam teremteni, mert k?be alkalmazható építészeti formáink nemzeties jellegének nyoma sincs sehol s egy ilyen századokra szóló monumentális épületet ephemer részletekkel nem kezelhettem, hanem igen is arra törekedtem, hogy a középkornak e remek stílusába szerény módon, óvatosan, mint azt a m?vészet okvetlenül megkívánja, nemzeti és egyéni szellemet hozzak be.”

Ezután persze még hosszan és sokat támadták, megvádolták korrupciósággal is úgy anyagi, mint erkölcsi értelemben, szóval ment minden a maga útján. Majd következett a diétai vita!

1884. március 13-án nyújtotta be Tisza Kálmán az „állandó országház építési tervéről és a végrehajtásról szóló törvényjavaslatot”, amelyről május 1–3. között vitázott a Tisztelt Ház. A vitában elfoglalt álláspontokat a pártállás határozta meg első sorban – mi más is határozta volna meg? Az ellenzéki képvisel?k nevében első sorban Orbán Balázs és Apponyi Albert támadták az építkezés tervét, mondván, az túl drága és meghaladja az ország teljesít?képességét. A vita végén végül mindössze 48 szavazattöbbséggel fogadták el a törvényt.

A F?rendiházban majd két héttel kés?bb, május 15-én folyt a vita. Vay Miklós korona?r nagy hatású beszédében egyebek mellett kijelentette: „(...) ha nem ma építjük fel, akkor az elmarad határozatlan időre, vagy örökre is.” Végül a törvényjavaslatot 134-en elfogadták, 74-en szavaztak nemmel, ezt követ?en az uralkodó 1884. május 22-én szentesítette az 1884. évi XIX. törvénycikket.

Ezt:

„1884. évi XIX. törvénycikk az állandó országház építési tervének jóváhagyásáról és az építés végrehajtásáról

1. § Az állandó országháznak a ministerium által bemutatott építési terve jóváhagyatván, elrendeltetik, hogy az állandó országház az 1880:LVIII. törvénycikkben meghatározott s a bemutatott terv szerint szabályozandó téren a jóváhagyott terv szerint fölépíttessék s az építési munkálatok, melyek még a folyó évben megkezdend?k, akképen

vezetessenek, hogy az állandó országház építése lehetőleg 10 év alatt befejezhető legyen.

2. § A szükséges előmunkálatok, valamint a jelen évben teljesíthető építési munkák költségeinek fedezésére a ministeriumnak 200,000 forint erejéig hitel engedélyeztetik. Jövőre az építésre évenként igényelt összegek az állami költségvetésbe veendő fel. 3. § A mennyiben az országház építése, vagy környékének megfelelő módon szabályozása és elrendezése érdekében további törvényhozási intézkedések kívánatnának, ezekről külön törvény fog rendelkezni. 4. § Ezen törvény végrehajtásával a miniszterelnök bizatik meg.”

Gondolhatnánk, hogy az elkészült máztán meggyőzött mindenkit, és elült a vita a csoda láttán. De erről természetesen szó sincs, ez mégiscsak Magyarország, úgyhogy az Országház elkészülte után is megjelentek a NEM szekta elviselhetetlenjei, és hozzáadták a magukét, mindazt, amik ezek hozzáadni képesek bármihez.

Jött Bobula János építész, és így nyilatkozott meg a Budapesti Építészeti Szemlében: „Mert ha igaz, hogy az építészet megfagyott zene, akkor a mi országházunk a legkellemetlenebb kakofónia, amelyet valaha zenekarból, egy ügyetlen karmester kihozott.” Papp Zoltán képviselő úr, a korabeli Szabó Tímea imigyen háborgott: „Botrányos dolog, hogy az előcsarnokban, társalgókban, lépcsőcsarnokban éktelenkedő és papagáj színeitől kacérkodó apró, szobroknak nevezett figurák vannak. Ezeknek semmi helyük ott!”

És természetesen nem maradhatott ki a sorból Ignótus, a kor egyszemélyes NOlimpiája sem:

„Hogy és mint lehetséges, hogy ugyanaz a Steindl Imre, ki ennek a parlamentnek dunai homlokzatát s gyönyörű kupoláját kieszelte, belekeveredhetett abba a példátlan, a más szavára el sem hihető, pusztán leírásra elképzelhetetlen barbárságba, amit e parlament belső ornamentikája képvisel. Az ízléstelenség e gigászi voltához képest eltöprel minden egyéb kifogás az új Ház impraktikus volta s költséges építése ellen.”

„Impraktikus” – ó, hát persze! Már maga a szó annyira jellemző! És mi sem természetesebb, mint a „költséges” építkezés vádjá, épp csak azt nem írta le a jó Ignótus (Németh László lenácizója!), hogy mennyi lélegeztetőkészüléket lehetett volna vásárolni az Országház felépítése helyett. De mi mást is írhatna az az Ignótus, akinek apja Veigelsberg Leó, a Pester Lloyd főszerkesztője és kolumnistája? És bizony, kár lenne tagadni, végül 19 év alatt, 37 183 943 koronából épült fel az Országház, és ebből a pénzből akkoriban minden sarokra építhettünk volna egy kórházat, vagy felépíthettünk volna Ignótusoknak tetsző, praktikus kis lakótelepeket, rogyásig.

A nemzet mégis Országházat épített. Illetve hogy is? Az Országgyűlés szűk többsége döntött csak a megépítés mellett, az istenadta népet meg sem kérdezték, az istenadta népre akkor került sor, amikor megérkeztek az alföldi kubikusok meg a székelyföldi ácsok, és felhúzták a csodát. Amit a mai napig mutogatunk, amiért eljönnek hozzánk messze földről is, amit a világ legszebb épületei között tartanak számon. Pedig Ignótus is megmondta: „impraktikus”...

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
